

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemani velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemani velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.

Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserate) vsprejema upravnništvo in ekspedicijska v „Katol. Tiskarni“, Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semenških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izveniši nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 180.

V Ljubljani, v petek 7. avgusta 1896.

Letnik XXIV.

Razmere v Istri.

Iz Istre, 4. avg.

Ze dolgo nismo imeli priložnosti kaj slišati iz naše še vedno tužne Istre. Tudi jaz pridem z nekaterimi stvarmi že precej pozno na dan, ali bolje pozno, ko nikoli! — Pisali ste že o zadnjem obnem zboru političnega društva „Edinost“. Politično društvo „Edinost“ je namreč jedino politično društvo za Istro, Trst in tržaško okolico. Morda je marsikdo mislil, da tržaške in isterske razmere niso tako žalostne, kakor se navadno opisujejo, toda po zadnjem, žali Bog! nedovršenem obnem zboru tega društva, padla je zavesa, tako, da sedaj pač vsakdo lahko vè, pri čem da smo. Državni poslanec Spinčič je morda govoril pesimistično, bi kedo rekel, toda mi rečemo, da ne, ampak ko bi smel še dalje govoriti, bi lahko še kaj več povedal; kar pa je povedal, je skozi in skozi popolnoma resnično. Upamo pa, da pove kaj več na drugem mestu. Sicer „resnica oči kolje“, velja povsodi, tako je bilo tudi na obč. zboru polit. društva „Edinost“, in tako velja za vso Istro. Resnice ne morejo slišati posebno oni, ki so vede ali nevede zakrivali, da je prišla v Trstu in po Istri na krmilo — danes ne rečemo več italijanska stranka, — italijanska prostoziidarska klika. Da tako je pri nas! Vsa gospodujoča italijanska stranka na Primorskem izvaja počasi in povsodi prostoziidarska načela. In ravno to me je napotilo, da prav iz tega stališča tolmačim naše res žalostne razmere, posebno po Istri.

Kaj je glavna opora neodrešencem na Primorskem? Šolsko društvo „Lega nazionale“, ali bolje rečeno, prostoziidarsko društvo „Lega naz.“, ki pa ima le obleko šolskega društva. Morda se zdi komu pridevek „prostoziidarska“ preveč, ali tako je. Društvo „Lega naz.“ je res prostoziidarskega izvira; prosto-

ziidari so jo ustanovili in jo tudi vodijo. Poglejmo pa namen tega društva. Društvo je človekoljubno; skrbi, kakor pravijo nje pristaši, za šolski pouk — med slovenskimi otroci. Seveda skrbi posebno za revno deco — zopet slovensko. Res prav „krščansko“ skrbi za uboge Slovence! Pač bolj človekoljubno ne more biti, ker je italijansko, pa vendar le skrbi za uboge Slovence! — Toda v resnici je to le vaba, na katero se love brezskrbne, nevedne slovenske „ribice“, a vaba je natakunjena na trnje podlega brezverstva. Pravi in edini namen „Legin“ je vzeti počasi ljudstvu vso prostost, ter ga popolnoma podjarmiti; kadar pa ljudstvo ne bode več samostojno, ampak posebno v gospodarskem oziru odvisno od italijanske stranke recte prostoziidarske klike, takrat se le se pokaže pravi namen tega društva, ljudstvu vzeti sv. vero, med tem ko dinastični čut že tako omajuje. — Ne verjamemo, da je italijanski gospodi morda le na tem, da bi se italijanski jezik razširil, da bi se ljudstvo poitalijančilo, ampak oni hočejo edino le gospodariti; oni hočejo biti v deželi gospodarji; kot gospodarji pa dosežejo, kar hočejo, ker jim tako nihče ne brani, saj jim je vse prosto. — Pravi namen je ljudstvo podjarmiti, in kadar ne bi več bilo prosto, bode prostoziidarska gospoda z njim storila, kar se ji zljubi. — Naloga do tega namena je naložena društvu „Lega nazionale“. — Tedaj opravičeno trdimo, da vsa gospodujoča stranka v Trstu in po Istri pripada loži. Po čemu so pa drugače v Trstu najmanj dve loži, po čemu v Kopru v gospodskem oddelku jedna in po drugih mestih, po čemu na Primorskem drugače sedem lož? Morda se gospoda po ložah samo igrajo, ali se zbirajo tako za šalo? Zakaj pa vpisujejo nevedne reveže njihove stranke v tako imenovano društvo „liberi pensatori“? Morda je to le tako! Ne, to je pripravnica za drugo „boljše“ društvo, ložo!

Kakor pa vidimo, vodi vso politiko gospoda

različnih mest iz Trsta dalje po Istri, moramo iz tega sklepati, da vodijo vso politiko prostoziidari.

Kaj pa je namen prostoziidarjev, je pač vsakomu znano.

Društvo „Lega naz.“ pa ni samo prostoziidarsko, ampak dosledno tudi protiaustrijsko, protidinastično društvo. Le eden sam izgled. — Pred dobrim mesecem imelo je to društvo svoj občni zbor v umazanem koprskem gnjezdu. — Pa v oklepaju: imel sem čast biti parkrat pri obč. zboru šolskega društva sv. Cirila in Metoda. Med drugim je vselej predsednik izjavil v imenu vseh zborovalcev pričujočemu političnemu komisarju popolno udanost do presvitl. cesarja, čemur so seveda zborovalci enoglasno pritrdili, kar se že pri Slovencih samo ob sebi razume. — Ali si pa čul, da se je na obč. zboru letošnjem „Lega naz.“ kaj takega zgodilo!? — Gotovo ne! ker to se pri italijanski gospodi ne razume samo ob sebi. Pač so se pa čuli po noči povsodi, kjerkoli se je zbirala italijanska sodrga, klici: „evviva re Umberto! evviva Italia!“, n i k d a r pa nismo čuli: „evviva Austria!“! Le eden mož, pošten Italijan, ki se mu je to kričanje že zdelo preveč, zaupije: „evviva Austria!“, toda kmalu bi jo bil skupil, revež je moral bežati, in to na avstrijskih tleh blizo c. kr. okraj. glavarstva! To kričanje je trpelo skoraj do ednajste ure zvečer. Še le takrat se je nekdo vzdramil, da se mu je zljubilo vse to v Trst brzojaviti. Ali kaj, ko je povsod strah pred iredento! Še le brzojav baje z Dunaja je naredil konec temu kričanju. Da, tako so kričali in tako pogostoma, da do ednajste ure še jesti niso imeli časa, in so tedaj morali prositi odloga do dveh popolnoči, da so se saj pošteno najedli, ker vino jim je že tako glave zmešalo. Ali potem so morali pobrati šila in kopita, ter oditi.

Tako je obhajalo šolsko prostoziidarsko društvo „Lega nazionale“ svoj občni zbor popolnoma v proti-

LISTEK.

Prstana.

Spisal Stanislav Sobjeski; prevel Ivan Čestimir.

(Dalje.)

V sobo stopi mlad in zal možak, z izrazom duhovitosti, vlnudnosti in energije, da se ti nehoté priljubi.

Anka ga vidi še danes v tej siromašni sobici, kako je ondaj s sinovskim spoštovanjem pozdravil njene stariše, kako se je vsedel pokraj nje, kako je, držeč na kolenih Staziko, iskreno in navdušeno govoril.

Se danes jej stoji pred očmi ona slika, kako je pričela mati jokati, in kako se je očetu milo storilo, ko jo je Josip prijel za roko in jo s trepetajočim glasom vprašal, jej-li sme ta prstan nataktniti na njen majhni prstič.

Bila je to tiha zaroka, polna neizcrpljive blaženosti.

Anka pogleda danes svojo roko, pogleda oni zlati priprosti prstan, in lahna rudečica jej oblije obraz. Motri ga dolgo časa, skloni glavico, in solze jej padajo, kakor biseri na zlato.

Komaj pol leta je minilo od tega časa in koka razlika!

Zopet jej sine pred oči druga slika, strašna, turobna. Štirje konji so pokriti s črno odejo. Čemu četririh konj za lahki voz, ki vozi ostanke predragega jej očeta? Saj on ni bil nikoli nikomur težak. — Ah, zakaj, zakaj ga vozite, zakaj ga nam ne pustite! — Konji potegnejo ... in očeta ni več.

Ostane pa mati, mila mati. Ne veste-li, kako je težko osamljeni ženi na tem božjem svetu? ... Dva meseca pozneje leži tudi mati na smrtnej postelji ... v siromašnem stanovanju.

Kraj postelje kleči Anka, kleči tudi ubogo dete Stazika. Joče mati, joče Anka, joče dete.

Vrata se odpro ... nihče se ne ozre ...

Josip vstopi potihoma in poklekne kraj postelje.

„Josip,“ šepne mati, „hočeš-li ju varovati?“

„Prisegam Vam, mati, pri živem Bogu.“

„Blagoslavljam vas, deca moja; — umrjem mirna.“

In zopet nova slika, turobna, strašna. Isti konji, samo ne več štirje, ampak dva, odvedejo mater ... odvedejo jo k očetu.

„Z Bogom, draga Anka!“ reče Josip; „idem v Kijev, da dobim novo službo. V dveh, treh mesecih se vrnem, in tedaj izpolnim najine najgorkeje želje.“

„Z Bogom, dragi Josip!“ reče Anka, nasloivši svojo glavico na njegova prsa.

„Dojdeš-li jutri?“ vpraša ga mala Stazika in se mu obesi na roko.

Josip odide.

„Kedaj dojde Josip?“ vprašalo je kasneje dete večkrat.

„Dojde, dojde gotovo,“ odgovarjala je Anka in se ozrla na prstan.

Toda do Kijeva je daleč, in iz Kijeva se tudi ne pride tako hitro. Anka in Stazika pa ste tudi imeli svoje potrebe, in če ste hoteli živeti, morali ste jesti, oblačiti se, stanovati. Roke in oči, dasi tudi delajo noč in dan, ne prislužijo dosti. Anka je delala noč in dan, toda Varšava je Varšava, drago, zelo drago.

Mesec dnij po Josipovem odhodu teče Anka po ulici uprav v mraku. Zastrla si je oči. Morda se sramuje svoje lepote? O ne; marveč misli, da jej vsakdo bere iz očí, kaj da namerava ...

Je-li Anka mislila na kaj hudega? Bog ne daj! Hotela je samo prodati svoj zlati križec. In je-li to zločin?

In prodala ga je.

Prvi korak je najtežji. O, kasneje je Anka že dobro znala prodajati, vzlasti potem, ko se je nastanila v sobici v Leszni ulici.

avstrijskem duhu, in vendar imajo upanje, da se jim ista komedija dovoli še drugo leto v Zadru!

Dosledno je seveda moralo tako biti, ker loža ne ruje le proti papežu, ampak tudi proti prestolu! Varujmo, da ne bode veljalo res: morituri te salutant!

In kakor vidimo, postala je prostožidarska klika na Primorskem posebno zadnje čase tako drzna. Zakaj? Zato, ker je po onem nesrečnem glasovanju v drž. zboru loža tudi v naši polovici države prosta. Sedaj si lahko razlagamo, zakaj še nikdar ni bilo za nas Slované v Istri in Trstu slabeje, ko ravno zadnje čase, saj tako se je govorilo na zadnjem obč. zboru polit. društva „Edinost“. — Povdarjalo se je, da je temu sedanji zistem kriv. Res je to, a ni samo sedanji zistem kot tak temu kriv, ampak za njim deluje loža, ker je posebno na Primorskem prosta. Zakaj? pove vam lahko nekdo, ki biva sedaj baje na Vrbskem jezeru na Koroskem, ako hoče, saj zna dobro, ko mi. Loža tedaj na Primorskem vodi vso politiko. — Ker pa dobro skrita loža ve, da tako pride do svojega cilja, zatira z vso silo Slované, zatira tedaj verne katoličane in zveste Avstrijane. Ako bode enkrat italijanska gospoda neomejeni gospodar v deželi, tako si misli, potem pride loža s svojim pravim namenom na dan. Politiki tej trditvi ne bodo pritrdili, ker zasledujejo le zistem na Primorskem, ali ozadje sedanjega zistema je loža, kakor povsodi. Kdor hoče opazovati politiko italijanske gospode zadnja leta, in je nekoliko učil skrivnosti ložine, pritrdil nam bode gotovo, ker drugače si ne moremo razlagati res diabolicega sovraštva italijanske klike do Slovanov, posebno do slovanske duhovščine. — Saj je namen iredente odločiti duhovščino od ljudstva, in to je namen skrivne lože. Zakaj pa nameruje gospodujoča stranka upeljati civilne matrike, in seveda s časom civilni zakon, ako bi šlo? Zato, ker tako zapoveduje loža, in nje pripadniki morajo pač skrbeti, da se to uvede prej ko prej, ker potem je ljudstvo od njih odvisno, tedaj njihovo. Toda mi upamo za trdno, da se to ne zgodi! Ravno sedaj, ko so blizu državnoborske volitve, dobili so iz vseh italijanskih mest njihovi agitatorji v prvi vrsti nalog napadati slovansko duhovščino, ali po naše, ljudstvo osamljati.

Silno žalostno pa je, da vedé ali nevedé mlada duhovščina okolo lističa „Amico“ podpira namene ložine! Vi mladi gospodje okoli „katol.“ „Amico“, sovraštvo do Slovanov vas je tako oslepilo, da si sami sebi kopljete grob; ali zapomnite si dobro, da vi prvi padete v ložino grlo, ker ste bližji, ko mi. Vi ste postavljeni, da oznanujete čisto resnico, tedaj da bi katoliška zavest posebno v Trstu oživela, ali namesto tega netite v srcih morda še poštenih Italijanov sovraštvo do Slovanov. To pač ni katoliško!

Sicer pa pustite nas in skrbite, da rešite sebi izročene ovčice, imate obilo opraviti pred domačim pragom. Verujte nam, kogar hvalijo listi, kakor je prostožidarski židovski „Piccolo“ in umazani list „Sartorella“, ne zasluži imena „katoliški duhoven“. Sicer pa, dokler se bodo taki ljudje brigali za na-

meravani internacionalni katoliški shod, ki ima baje biti, kakor so gospodje okolo „Amico“ — ga ni treba. Ako bode tako napadali naš slovenski, verni in katoliški narod, kakor ste začeli, tedaj se tudi na katerem koli katoliškem shodu ne spoznamo, ker tak shod bi ne bil več katoliški!

Tako je tedaj pri nas. Ako se razmere ne zboljšajo, smemo pričakovati še slabejšega. Zato se pa organizujemo tudi mi slovanski duhovni po Istri. Spoznavajmo se, a opazujmo skupno našega sovražnika, ki je naš, naše vere, našega naroda in naše vladarske hiše sovražnik.

Kako pa naj to storimo? Najprvo seveda delajmo tudi še nadalje za narod, kakor se je to dosedaj godilo; v drugo pa, da se vspešneje branimo proti svojemu sovražniku, spoznavajmo namene skrivne in peklenke lože, ker s tem nam bode poznan tudi naš sovražnik.

Ravno prav tudi nam pride tako imenovani internacionalni anti-prostožidarski shod, ki bode v mestu Tridentu zadnje dneve septembra; to naj bode za nas za sedaj internacionalni katol. shod! Komur je mogoče, naj se ga udeleži, in tam bode gotovo spoznal, da, kar sem danes pisal, ni vse pretirano ali celo neresnično.

Vse to odkrivajmo ljudstvu in branili ga bomo pred njegovim največjim in jedinim sovražnikom! Zupnik iz Istre.

Politični pregled.

V Ljubljani, 7. avgusta.

Prepoved na prepoved. Kakor vse kaže, je nastopila za češke Toplice prava doba prepovedij. V prvi vrsti so prepovedala oblastva sokolsko slavnost, ker so Nemci tako hoteli; kmalu na to je prepovedala gosposka izlet budjejeviških Čehov v Krumavo, ker so Nemci proti temu demonstrovali. Sedaj je izšla že nova prepoved. Nekaj čeških poslancev je nameravalo prirediti ljudski shod v Toplicah, toda politična oblast je shod prepovedala, ker se je bala, da bi se s tem vznemirjali „miroljubni“ Nemci. Vsa znamenja torej kažejo, da je z Badenijem nastopila „doba prepovedij“. Morda bi bilo vendar le bolje za toliko zatirani češki narod, da bi njegovi poslanci malo manj govorili o „najstrožji opoziciji“, v zbornici pa dejansko pokazali, da ne odobrujejo takega postopanja.

Poljska gimnazija v Teštnu, katere prvi razred se je pred jednim letom otvoril vkljub nečutenemu nasprotovanju in neštevilnim oviram od strani nasprotnikov, bode vedno bolj v oči raznovrstne prenapeteže. Minule dni so hoteli zopet pritegniti pozornost avstrijskih narodov na to gimnazijo, in so zbobnali v svet, da naučni minister ni privolil v otvoritev drugega razreda, češ da so vspehi minulega leta zelo nepovoljni. To vest sedaj odločno dementuje „Gazeta Lwowska“ in s tem najbolj dokazuje, kako lažnjiva so poročila nasprotnih listov o takih napravah, katerih ne more prenašati želodec nemčursko liberalnih nasprotnikov.

Nov razpor mej frakcijama neodvisne stranke. Poslanec Hentaller objavlja v raznih listih izjavo nasproti poslancu Ugronu, ker je ta v nekem pismu na Hantallerjeve volilce izjavil, da je ta izgubil zaupanje svojih volilcev, vsled česar se je pokazala potreba, da se organizuje Ugronova stranka v tem okraju. Ako bi ne bilo najti primerne kandidata, je njegova stranka pripravljena, postaviti za ta okraj jednega kandidata. Hentaller mu v omenjeni izjavi odgovarja, da se je zato izneveril Ugronovi stranki, ker se je raje ravnal po svojem programu. S tem se še nikakor ni zameril svojim volilcem, marveč le Ugronu samemu, ker ni hotel hoditi po njegovi poti. — Ta razpor bode zadal, kakor se trdi, Ugronovi stranki hud udarec in morda razpor ne bo brez slabih posledic. Čim slabeje tu, tem bolje v nasprotni stranki.

Protikatoliške demonstracije v Parizu se minulo nedeljo sicer niso tako izvršile, kakor je bilo napovedano, ker je policija radi navstalega nereda posegla mej demonstrante ter jih razpršila. Pristaši bogotajca, pamfletista Etienne Dolet so se zbrali pred njegovim spomenikom ter potem drli proti cerkvi Notre Dame, kjer so pričeli z razgrajanjem in mnogovrstnimi psovkami izzivati katoliško prebivalstvo. Umljivo je, da ti niso mogli mirno prenašati javnega sramotenja katoliške cerkve, in so hoteli pokazati kričačem, da prebiva v Parizu še velika množica vernega ljudstva. Vnel se je boj mej katoličani ter framasoni in socijalisti, ki bi bil imel morda zelo slabe posledice, ko bi ne bila posegla vmes mestna policija, ki je seveda videla pred seboj le katoličane. Demonstracija je bila s tem končana. Obe stranki napadata sedaj po svojih listih mestno redarstvo radi njegove brutalnosti. O tem ponesrečenem podjetju framasonske in z njo združene socijalistične klike pišejo razni listi različne sodbe, vendar pa vsi količkaj trezno misleči, akoravno ne v katoliškem duhu pisani listi najostreje obsojajo nečuvno predrznost antikolikov. Tako nepristransko sodbo izreka pariški „Temps“, ko izraža svoje veliko začudenje nad predrznostjo demonstrantov, ki so hoteli vprizoriti nekaj jednecega, kar poprej niso dovolili katoličanom. „Ako javne ulice niso odprte duhovščini, naj bodo zaprte tudi protikatoličanom“. Kakor se vidi, ne žanjejo demonstrantje nikjer odkrite pohvale.

Riforma, glasilo Crispitjevo je z mino-lim tednom jenjalo osrečevati z raznovrstnimi neslanostmi še tisto malo peščico čitateljev, kar jih je ostalo zvestih le bolj iz osebne prijaznosti z njenim izdajateljem. „Riforma“ je trideset let nosila ime lisjaka Crispija in bila ljute boje zoper vse, kar ni ugajalo njenemu vodji. Poleg tega je bila „Riforma“ glavno glasilo za interese na Siciliji, toda ker se Crispi ni izkazal dobrega zastopnika sicilskih teženj, je izgubil on in tudi njegovo glasilo mej ondetnim prebivalstvom vse zaupanje. Nadaljni vzrok za propad „Riforme“ je pa tudi dejstvo, da je otemnela Crispijeva zvezda tudi na domačih tleh in pri ožjih somišljenikih in da Crispi ni več ministerski predsednik, da bi še nadalje pokrival tiskovne in druge stroške iz državne blagajne. Jednaki slučajji se pokažejo pogostokrat pri odstopu veljavnih mož.

Berolinska pogodba po mnenju ruskih listov ne more več ustrezati modernim zahtevam in je potrebno, da se skliče kongres, čegar naloga bi bila, pretresavati posamne določbe imenovane pogodbe in jih sedanjim razmeram primerno spremeniti. „Le kongres evropskih držav“, pišejo „Novosti“, „bi mogel ugodno rešiti zamotano orijentalno vprašanje. V prvi vrsti bi se moralo razpravljati o makedonskem vprašanju, ker potrebuje Makedonija izmejskih vseh ostalih pokrajin samostojne uprave. Pravi namen kongresa bi bila pa le rešitev „bosniško-hercegovinskega“ (!) in „egiptskega vprašanja“. — „Novoje Vremja“, ki vedno bolj sanja o zvezi balkanskih držav, izraža nado, da se rešijo ta pereča vprašanja s pomočjo Francije in Nemčije. O kakem skupnem postopanju z Anglijo pa nočejo ruski listi ničesar vedeti in priporočajo ostalim velevlastem, naj pazno zasledujejo njeno politiko in se varujejo pred njenimi nakanami. Kaj poreko k temu merodajni evropski krogi, razvidno bo pozneje, vendar ni pričakovati tudi od drugega kongresa kakih posebnih vspehov, ako bi se njegovi sklepi tako izvrševali, kakor se izvršujejo določbe glede Turčije v sedanji pogodbi.

Volilno gibanje v Zveznih državah je še vedno tako živahno, kakor je bilo s početka. V krogu „zlatih mož“ vlada neka splošna pobitost, ker

Prodajati — to je prav lahko, dokler je kaj; toda prodajati, ko nimaš ničesar, to je še le umetnost.

Umetnost? Ne; to je nekaj povsem drugega: to je nemožnost, to je nesreča, to je obup. Srečen, kdor ne izgubi glave, ne izgubi zavesti, ne izgubi poštenja in sramožljivosti!

* * *

„Mraz mi je, zelo mraz,“ ponovi mala Stazika in se zavija v posteljino odejo.

„Spavaj, dete, spavaj,“ odgovori Anka in poljublja bolno dete.

„Boli me, boli,“ vzdihuje Stazika in kaže na svoj vratič.

„Popij še žličico,“ prosi jo sestra.

„Ni nobene kapljice več v steklenici,“ odgovori z zamolklim glasom dete.

In res, zdravil ni več.

Anka stoji sredi sobe. Gole stene! Ozira se po sobi. — »To-le sukno pač ne morem prodati; kdo naj kupi to-le lahno krilo?«

Stazika zakaslja nekako čudno, strašno. Anki se vrtil v glavi. Nasloni se na roke. Prstan zablesti ko čisto zlato. Zagleda se v ta obroček, zgane se ... nikakor ... tega ne more prodati; tudi za življenje ga ne bi dala.

„Kedaj dojde Josip?“ vpraša dete.

„Dojde,“ odgovori Anka; »kakor gotovo je Bog v nebesih, tako gotovo dojde.«

„In kupi oglja,“ šepne Stazika; »pa bode toplo, oj tako toplo!«

Anka se zgane; pristopi k peči. Mrzla je kakor led.

„Nikakor, prodati ga ne morem.«

„Dojde-li zdravnik?“ vpraša Stazika; »tukaj le me duši, boli,“ — in zakaslja znova.

Grlo jo je bolelo, v prsih jej je kluvalo, Anki pa je utripalo srce.

„Toda prodati ga, nikakor, razven po smrti.«

„Ha! torej zastaviti; tu ga ne zgubim.“ Čula je o neke zastavnici. »Tjekaj torej, tjekaj ga ponesem. — Danes je že prekasno; na večer ... Skočim tjekaj; na ulici vprašam koga, kje je ta dobrodelna zastavnica. Jutri, jutri pa pojdem naravnost tjekaj; dobim zdravil, dobim oglja, dobim zdravnika.«

Obleče se v plašč; natakne na glavo klobuk in si z zatorom zakrije obraz.

„Se ne boš-li bala, ostati sama?“ vpraša sestrice.

„Doneses-li oglja?“ odzove se Stazika. »Ne bodem se, ne bodem ... — in zdravil v steklenici?«

Anka stopi na ulico.

(Dalje sledi.)

imajo že sedaj veliko večino privrženci srebrne valjave, ki so se izjavili za Bryana. Le demokratje še niso izgubili poguma, ker vedo, da jim je zagotovljena močna opora pri bogatih kupeih, bankirjih, kapitalistih in enakih ljudeh, katerim seveda ni po volji srebrna veljava. V tem slučaju so demokratje znova pokazali, da se kaj malo brigajo za svoja načela, katera puste na cedilu vsak trenotek, ako vidijo, da jim nese. Bryanove stranke odločen nasprotnik je nadalje tudi sedanji poljedelski minister Morton, ki je izjavil na javnem shodu, da ameriško ljudstvo obsoja vsakoga, ki se predrzne hvaliti agitacijo proti narodnemu kreditu. Iz teh besedij se razvidi, da se boji zameriti židovskim denarnim mogotcem, ki bi polagoma popolno izpodkopali samostojnost Zveznih držav. Ljudstvo samo pa sodi drugače in hoče ohraniti potrebno samostojnost.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 7. avgusta.

(Slovenske jezikovne vaje grofa Badenija.)

Dunajska „Neue Freie Presse“ je včeraj napisala cel uvodni članek o bivanju grofa Badenija v Ljubljani. Najprej ta list omenja besede, ki jih je baje cesar leta 1883 govoril v Ljubljani, da naj se otroci v ljubljanskih šolah učé nemški, potem pa piše: Grof Badeni je bil tudi v Ljubljani ter je tudi ogledoval mesto in se pri tem lahko prepričal, kako malo so izdale cesarjeve besede; toda on je nastopil drugo pot. Slovenski otroci se niso naučili nemškega, zato pa se je ministerski predsednik naučil slovenski, kakor poroča oficijelni brzojav, ki nas natančno obvešča o vseh posameznostih ministrovega potovanja v Ljubljano. V svojem odgovoru na ljubljanskega župana gospoda Ivana Hribarja je vpletel grof Badeni vmes tudi nekaj slovenskih besed ter je jednako tudi slovenskim pevskim društvom, ki so se udeležila njemu na čast napravljene serenade, v splošno veselo presenečenje odgovoril v najlepši slovensčini, če tudi morda le v slovensčini — ad hoc. Na to draži list Nemce, češ, sedaj velja deset, dvanaest slov. glasov več, nego vsa nemška kultura od Nibelungove pesmi pa do Riharda Wagnerja, ki je celo Francozom svetel vzgled. — Za danes opozarjamo le na to nemško-židovsko perfidnost. Ob pohodu Badenijevem so namreč poskrbeli in si na tihem roke meli baron Schwegel & compagna bella, da se je nemštvo na Kranjskem kar moč slovesno in številno pokazalo pri slavnostih, sedaj pa, ko grof Badeni vendar ni smel prezreti ogromne večine slovenskega prebivalstva, zopet kričé, da se je nemštvu na Kranjskem godila krivica ob tej priliki. — To imajo mehki, miroljubni slovenski krogi v plačilo, ker so tako veledušno pristali na složno postopanje pri slavnostih ter dovolili, da se je umetno neteno nemštvo tako bohotno kazalo ob tej priliki. — Za plačilo imajo od židovskih nemških liberalcev palico, o kateri pa morajo celo reči, da so jo deloma tudi sami zaslužili. — Odločno pa zavračamo pisarenje dunajske židinke, ki se norčuje iz jezikovnih slovenskih vaj grofa Badenija, dočim je ta le izvršil dolžnost uljudnosti, ako je kot Slovan spregovoril Slovincem v Ljubljani tudi nekaj slovenskih besed.

(Z Bleda) se nam piše: V „Slov. Narodu“ z dne 4. avgusta je v opisu slavnostij na Bledu brati tudi nastopno: „Blejski župnik je miniferskega predsednika samo nemški pozdravil“. — Ne vemo, iz kakšnega namena je „Narodov“ poročevalec to zapisal, moramo pa resnici na ljubo omeniti, da je blejski gospod župnik grofa Badenija nagovoril samo slovenski.

(Bogoskrunski zločin) se je vršil v noči od 4. do 5. t. m. v Kamniku. Pred par tedni je gospa pl. Frank popolno prezidala in olepšala staro znamenje sv. Janeza Nepomuka ob mostu, kjer se stekata Bistrica in Nevljica. Neki zlikovci so v označeni noči potegnili ves prenovljeni kip iz znamenja in ga vrgli čez železnično ograjo v vodo. Ker je bila Bistrica slučajno majhna, ostal je kip na mestu, a zelo poškodovan. Križ, katerega je držal svetnik v roki, bil je pred znamenjem zlomljen in podoba Križanega vsa zdrobljena. Zapri so par ponočnjakov, ki so na sumu, da so to storili. V mestu vlada med meščani silna nevolja nad tem bogoskrunskim

činom. Pravijo, da tega ni storil noben domačin kamniški, temveč le dva tujca, ki sta tu v službi.

(Kneippovo kopališče in zdravilišče v Kamniku) je letos prav dobro obiskano. Do 1. avgusta se je vpisalo 522 oseb; v dobi od 15. julija do 1. avgusta je došlo 196 gostov. Doslej se je letos razdalo nad 6300 biljetov, ki dajo pravico za polivanje. Gostje kopališki so došli iz raznih daljnih krajev, domačinov primeroma ni veliko. Največ je Nemcev in Lahov. Kakor posnemam iz zapisnika kopališčnih gostov, ki izide 1. in 15. dne vsakega meseca, je med njimi zlasti veliko Tržačanov in Hrvatov; nahajam pa tudi goste iz Kaire, z Malte, iz Petrograda, precej Dunajčanov in Ogrov. Zastopani so vsakovrstni stanovi; mnogo vojaških dostojanstvenikov in višjih uradnikov, deloma s celimi družinami. Veliko je tudi trgovcev, hišnih posestnikov, duhovnikov itd. Imenik gostov navaja veliko plemenitašev, n. pr. feldmaršallajtenant ekscel. pl. Hermann in Heller von Hellheim, ritmojster grof Hohenwart s soprogo, baron O. Lehmann, V. Melecki, baron Hellenbach, avstrijski generalkonzul vitez Herzfeld, generalmajor vitez Rischaneck, nekaj dvornih svetnikov itd. Kopališčni gostje in drugi stanujejo deloma v Prašnikarjevih vilah, deloma v zasebnih hišah v Kamniku, deloma v bližnji okolici, zlasti po gradovih. Zdravnik dr. R. Wackenreiter se je učil zdravilstva z vodo pri Kneippu samem. Vsak gost se mora vsakih pet dni pri njem zgledati, da mu zapiše polive za prihodnjih pet dni. Polivač je jako prijazen, spreten mož, ki se je izučil pri Kneippu samem; ženske imajo pa svojo polivaliko. Vsak gost dobi navadno na dan po dva poliva. Prodajajo se tudi zdravila po Kneippovi zdravilni metodi. Zraven prostora za polivanje je tudi obširen basin in celice z banjami. Gostje imajo tudi svojo bralno sobico, kjer so na razpolaganje razni časniki, največ nemški, zlasti oni, ki izhajajo v Würshotenu. Napisi nad raznimi prostori in vratmi so najprej nemški, potem pa slovenski. — Ume se, da je življenje v Kamniku zelo živahno; po vseh ulicah in cestah v okolici je polno gostov, ki iščejo zdravja ali pa si je hočejo utrditi. Upati smemo, da bo divna okolica kamniška čim dalje bolj zaslovela po širnem svetu in privabila vedno več tujcev.

(Iz Homca.) dne 6. avgusta. Danes zjutraj ob 5. uri je od severozapadne strani prihrul tolik vihar s silnim nalivom in debelo točo v naš kraj, da je velikanske hraste in najdebeleje smreke ruval s koreninami, vrhe pri sadnem drevju lomil, kozolce podiral, opeko razmetaval, na zvoniku nagnil križ. Jedenkrat je vmes treščilo. Škoda je ogromna. — Dne 4. t. m. so se lotili popravilnih del pri naši župni cerkvi delavci podjetnikov gg. Bučkovec in Dvořak.

(Iz Mokronoga) 3. avgusta. [Izv. dop.] (Šolske vesti.) Pri nas smo šolo sklenili dné 29. julija s slovesno sv. mašo. Našo četrterazrednico je obiskovalo 230 otrok v vsakdanji in 66 v ponavljalni šoli; od teh je bilo za višji razred — oziroma oddelek sposobnih 135 dečkov in deklic; nesposobnih pa je bilo 88 dečkov in deklic; neizprašanih je ostalo 7 otrok vsakdanje šole. Na šoli so poučevali poleg nadučitelja jeden veroučitelj, jeden učitelj in dve učiteljici. Med šolskim letom preselil se je od tod v Velike Lašče g. veroučitelj Janez Rihtaršič, na njegovo mesto pa je prišel g. Jožef Jerše. Radi bolezní bila je šola zaprta jeden teden. Bolezen „davica“ je tudi letos zahtevala med šolsko mladino več žrtev, skoravno ni tako hudo nastopala, kakor prejšnja tri — oziroma štiri leta. Sploh pa se med tukajšnjo šolsko mladino pogosto pojavljajo razne nalezljive bolezni, h čemur največ pripomorejo slabi, vlažni šolski prostori. Iz boljših hiš prebivalci se vsled tega kar boje svoje otroke v tukajšnjo šolo pošiljati, češ, da se tam nalezijo bolezni. Bodi temu tako ali tako; resnica pa je, da je tekom treh šolskih let umrlo nad 50 šol. otrok, največ za „davico“. — V zimskem tečaju je bil s ponavljalno šolo zvezan poseben „kmetijski tečaj“ po jedno tedensko uro. Učenci so se tudi praktično vežbali na šolskem vrtu, vzlasti pa s cepljenjem z očesom (okuliranjem) in z oplemenitvijo ameriških trt z domačimi na zelené. — Kakor več let že poprej, tako so tudi letos v zimskem času p. n. člani „šolske kuhinje“ s svojimi prostovoljnimi mesečnimi doneski pripomogli, da je opoldne dobi-

valo mnogo revnih vnanjih šolskih otrok tečno gorko jed. V ta blagi in prekornisti namen so darovali sledeči šolski podporniki gg.: baron Ljudevit Berg 6 gld., Janez Deu 50 kr., učiteljica Donati 1 gld., Jožef Errath 2 gld., Josipina Hotschevar 12 gld., učiteljica Ljudevita Košenini 60 kr., Marija Kummer 2 gld. 40 kr., Marija Modriniak 50 kr., Ivana Pauser 30 kr., Frančišek Penca 2 gld., Josipina Pogacar 2 gld., Ivana Pučnik 50 kr., Marija Ravnikar 1 gld. 50 kr., Amalija Rosina 8 gld., Jože Rohrmann 2 gld., Janez Rihtaršič 3 gld., Marija Soil 3 gld., Jože Starič 5 gld. 50 kr., Roza Šircelj 80 kr., Marija Šašel 1 gld. 60 kr., Neža Tekavčič 90 kr., Alice Tomine 50 kr., Roza Thomschitz 10 gld., Fr. Ulepič 2 gld., Janez Virant 4 gld., Eduvard Vohinc 1 gld., Maria Wudia 2 gld., „okrajna posojilnica“ 10 gld. in „žandarmerijska postaja“ 1 gld. 40 kr. Hrano so dajale posameznim otrokom gg.: Ana Bizjak, Marija Cirar, Karolina Jeriček, Frančiška Kržičnik, J. Panovič, Ana Pleteršek, Frančiška Povše, Marija in Terezija Majcen, Ana Sirk, Cila Simončič, Neža Tekavčič, Fr. Penca in Anton Tratar. Vsem tem blagim dobrotnikom in prijateljem uboge šolske mladine bodi na tem mestu v imenu obdarovancev izrečena najprisrčnejša zahvala. Ljubi Bog povrne naj jim stoterno ter nam jih ohrani od prvega do zadnjega še nadalje naklonjene revnim šolskim otrokom! Prihodnje šolsko leto se prične dné 16. septembra. Otroci, ki vstopijo na novo v šolo, pridejo naj v spremstvu svojih starišev ali njih namestnikov po sv. maši v šolo. Le-ti prineso naj s seboj krstni listek in spričevalo o stavljenih kozah.

(Iz Krškega) se nam poroča: Cerkev sv. Rozalije nad Krškim v Trški gori je že skoraj popolnoma na novo predelana in olepšana, ki bode kot romarska cerkev pravi kinč krškemu mestu! Upamo, da bode do prihoda mil. knezoškofa vse narejeno in pripravljeno. — Tičoč se letošnje letine, moramo reči, da še precej dobro kaže, skoravno preveliko deževje malo škoduje. Tudi vinska trta dobro kaže, vzlasti po novih vinogradih. Če bode vreme ugodno, nadjati se je prav dobre kapljice. — Na strelišči v Zadovinjeku pri Krškem topničarji marljivo pokajo, da se na daleč okrog razlega. — Do sedaj nam je Bog še prizanesel, da nismo imeli toče — le tu in tam med dežjem je večasih malo strašila. — Prehudi naliivi in „trtna rosa“ (peronospera) pa so napravili po več krajih veliko škode. Bog nas varuj taci nesreči!

(Solučni mrk.) V nedeljo 9. t. m. mrkne solnce in sicer popolno na Norveškem, pri nas le deloma. Solnce že zatemnjeno ta dan vzhaja in sicer je zatemnela leva stran solnca. Ker se vzhajajoče solnce lahko gleda s prostimi očmi, ne da bi kaj trpele, zato bo to opazovanje gotovo zanimivo. Zakritega bo skoro polovico solnca, ob 5. uri 29 minut pa pa se bota le še roba solnca in lune dotikala.

(Razpisano) je mesto c. kr. poštarja pri c. kr. poštne in brzojavne uradu v Trebnjem (okrajno glavarstvo Novo Mesto) proti službeni pogodbi in kavciji 500 gld. Dohodki poštarja so naslednji: Letna plača za opravljanje brzojavne službe 180 gld., letna plača za opravljanje poštne službe 500 gld., uradni pavšal 120 gld., priklada za enega poštnega ekspeditorja 250 gld.; konečno sledeči pavšali: 700 gld. za vzdrževanje šestih dnevniških poštne zvez med Trebnjem in tamošnjo železnično postajo, 1100 gld. za vzdrževanje vozne pošte med Mokronogom in Trebnjem in nazaj, 1150 gld. za vzdrževanje vozne pošte med Trebnjem in Žužemberkom in nazaj. — Prošnje v teku treh tednov na c. kr. poštno in brzojavno vodstvo v Trstu.

Društva.

(Matinée na Bledu.) V nedeljo dne 9. avgusta 1896 točno ob 11 $\frac{1}{4}$ uri dopoldne v dvorani novega zabavišča na Bledu „Matinée“ junaškega tenorja Jos. Karola Trtnika. Program: 1. Fr. Gerbič: a) „Sklepala roke si bele“. b) „Želel bi, da bil bi ptica“. 2. Fr. Schubert: „Erkönig“. 3. Fr. Vilhar: „Ukazi“. 4. Fr. Schubert: a) „Ihr Bild“. b) „Der Doppelgänger“. 5. Fr. Vilhar: „Mornar“. 6. R. Schumann: a) „Wer machte dich so krank?“ b) „Alte Laute“. 7. Fr. Vilhar: „O, zakaj si se mi dala!“ 8. R. Schumann: a) „Der Soldat“. b) „Wanderlied“. Na glasoviru spremlja iz prijaznosti gospod

Menjalnica bančnega zavoda

Najbolje priporočena
za preskrbljenje vseh
v kurzem listu
zaznamovanih
menic in vrednostij

Schelhammer & Schattera

Wien,

i. Bezirk,

Stefansplatz
Nr. 11, Parterre.

Janko Macák. — Cena sedežem: I.—V. vrste 2 gld., VI.—XII. vrste 1 gld. 50 kr., zadnje vrste 1 gld. — Vstopnice za Matinée dobivajo se v zabavišču.

(Slov. pevsko društvo v Ptui) prosi vse gospode, katerim se je nabiralna pola poslala, da jo z nabranimi doneski vrnejo društvu najdalje do dne 12. avgusta t. l., da se zamore skleniti račun.

Telegrami.

Dunaj, 7. avgusta. Ministerski predsednik grof Badeni se je podal včeraj zvečer z brzovlakom v Galicijo, od koder se povrne 15. t. m. — Zunanji minister grof Goluhovski je odpotoval v Išč.

Most, 7. avgusta. V onem delu mesta, kjer se je vsled sesedanja zemlje podrlo več hiš, se je jelo znova gibati površje, vsled česar sta se sesuli dve hiši. Več hiš je dobilo znatne razpoke. Železniški promet proti Homotovu je ustavljen. Ljudem se ni pripetilo nič žalega.

Sredeo, 7. avgusta. „Agence Balcanique“ poroča: Vojnemu ministerstvu se je sporočilo o turških četah, ki so opetovano poskušale prekoračiti mejo, a jih je bolgarska straža zavrnila. Govori se, da se omenjene čete združijo in skupno planejo čez mejo.

Pariz, 7. avgusta. „Agence Havas“ poroča iz Aten: Položaj v Herakleju je zelo kritičen. Mohamedani se siloma polastujejo ptujega premoženja in prodirajo v hiše. Oblastva ne morejo ukrotiti nemirnežev.

Madrid, 7. avgusta. Brzjavno poročilo iz Havane javlja, da je sklenil načelnik španskega generalnega štaba na Kubi, povrniti se v Španijo, ker vlada nesporazumljenje mej njim in vojnim ministrom.

Atene, 7. avgusta. Vojni ladiji „Hood“ in „Linoia“ sta dobili povelje, kar najhitreje odpluti v Heraklejon, kjer so turške čete prodrle v mesto in so vojaki usmrtili več oseb in ruskega podkonzula mučili. — Rana, katero so zadali Hassan-paši, je nevarna.

London, 7. avgusta. „Times“ opisuje v zadnji številki položaj na Kreti in razmotriva nasprotje mej Anglijo in Nemčijo. Nadalje pa ta list naglašja, da Salisbury ni zavzel še stališča, o katerem bi se ne mogel sporazumeti z velevlastmi. Kar on sedaj zahteva, je samo to, da se natančno pouči o načrtu nekaterih velevlastij. Pred vsem se hoče pa Anglija prepričati, koliko bi koristila blokada Krete z ozirom na Turčijo in Grško.

Kapstadt, 7. avgusta. Oddelek angleških vojakov je pod vodstvom obrsta Plumerja premagal večji oddelek Matabelov. Poslednji so izgubili 19 mož.

New-York, 7. avgusta. Newjorški „Herald“ poroča iz Elrane v Nikaragui, da je provzročil 29. m. m. morski val veliko škodo. Le 15 hiš je ostalo nepoškodovanih. Vsled povodnji provzročena škoda se ceni na jeden milijon dolarjev.

Proti revmatičnim bolečinam

uporablja se za vribanje bolečih telesnih delov
antirrhemon lekarja Piccolija v Ljubljani (Dunajska cesta).
Cena steklenici 25 kr. 125 (50—24) 5

Umrli so:

4. avgusta. Jožefa Tavželj, posestnikova hči, 10 let, Florjanske ulice 33, jetika.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Mokrina v 24. urah v mm.
6	9. zvečer	728.3	19.7	sl. jug	dež	
7	7. zjutraj	729.0	15.0	sr. svzh.	oblačno	22.2
	2. popol.	729.7	19.0			

Srednja včerajšnja temperatura 21.1°, za 1.6° nad normalom.

Pri zgradbi župnijske cerkve Dev. M. v Polji vsprejme se proti dobremu plačilu takoj še

10 do 15 spretnih in marljivih zidarjev

ter
10 čvrstih delavcev-težakov.

Pri Devici Mariji v Polji,
dné 4. avgusta 1896.

M. Kolar, župnik,
načelnik stavbenega odbora.

V novi hiši na Nemškem trgu štev. 5
oddajo se za 1. november

stanovanja

z dvema sobama v I. in II. nadstropju, kakor tudi
prodajalnice v pritličju.

Vpraša naj se pri F. Supančič-u, Rimska
cesta št. 16. 547 2—2

Stanarinske knjižice

za stranke
z uradne potrjenimi
določbami hišnega
reda v slovenskem in
nemškem jeziku, z
razpredelbo za vplačevanje stanarine, vodovodne in mestne
doklade, dobé se komad po 15 kr., 10
komadov vkup 1 gld. v
Katol. Tiskarni
v Ljubljani.

NEČUVENO!

Nikdar več v življenju se ne ponudi ta redka prilika, da bi bilo dobiti

samo za 2 gld.

sledeče prekrasne in koristne predmete:
40 kosov za samo 2 gld.

1 krasna lepo pozlačena ura z verižico, točno idoča, kar se jamči za jedno leto;
1 fina zapestnica za gospe iz pariškega zlata double;
1 elegantna pariška prsna igla za gospe, nov facon;
1 krasna svilena ovratnica za gospe;
1 krasna igla za ovratnico z umetnimi briljanti;
3 jako elegantne naprsne gube iz zlata double z umetnimi briljanti;
2 mehanična gumba za zapestnice s patent zapiralom;
2 krasna gumba za ovratnik iz zlata double;
1 jako eleganten prstan za gospe z jako lepim kamenom;
6 finih bartanih rut;
1 fino žepno zrcalo z brušen'm steklom;
10 komadov finega angleškega papirja za pisma in 10 komadov angleških omotov.
Vseh teh navedenih 40 kosov z uro vred stane od sedaj naprej samo 2 gld.
Dobiva se, dokler še v zalogi, proti povzetju pri trvdki za ure

F. WINDISCH,
Krakovo, H.

NB. Kar ne ugaja, vsprejme se takoj nazaj. 544 5-1

Malinovi sirup,

pripravljen iz gorskih malin z najboljšo vonjavo itd.

1 kg. v steklenici 65 kr., pol kg. 35 kr.

Lekarna Trnkóczy,
Ljubljana. 447 8

Vsakdanja razpošiljatev s pošto.

P. n.

Usojam se najljubneje naznaniti, da sem prevzel vodstvo od Steinfeldske pivovarne bratov Reininghaus v Gradcu v najem vzete, starorenomirane

gostilne g. Maksa Bruner-ja v Novem Mestu

v torek dné 28. julija t. l.

Potrudil se bodem kot zastopnik imenovane pivovarne s pozorno postrežbo, ukusnimi jedili, izbornimi vini, posebno s pristnimi dolenski vrstami, kakor tudi z najboljšim Reininghauskim marčnim pivom p. n. goste najbolje zadovoljiti.

Za prijazen obisk prosi

velespoštovanjem

Eric Novak,

prej glavni natak v hotelu „Lloyd“ v Ljubljani.

Zaloga piva pivovarne Reininghaus je v isti hiši, kjer so se povečale ledeniške kleti, in se vabijo gospodje gostilničarji prijazno na odjemanje splošno znanega izbornega marčnega in ulešanega piva v sodih ter se zagotavlja izredno pozorna postrežba.

Dunajska borza.

Dné 7. avgusta.

Skupni državni dolg v notah	101 gld. 65 kr.
Skupni državni dolg v srebru	101 „ 65 „
Avstrijska zlata renta 4%	123 „ 45 „
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron	101 „ 20 „
Ogerska zlata renta 4%	122 „ 25 „
Ogerska krona renta 4%, 200 kron	99 „ 35 „
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	975 „ — „
Kreditne delnice, 160 gld.	359 „ — „
London vista	119 „ 65 „
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	58 „ 67 1/2 „
20 mark	11 „ 73 „
20 frankov (napoleonador)	9 „ 50 1/2 „
Italijanski bankovci	44 „ 30 „
C. kr. cekini	5 „ 64 „

Dné 6. avgusta.

4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	144 gld. — kr.
5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	156 „ — „
Državne srečke l. 1864, 100 gld.	189 „ — „
4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	99 „ 50 „
Tisine srečke 4%, 100 gld.	139 „ — „
Dunavske vravnave srečke 5%	126 „ 75 „
Dunavsko vranavno posojilo l. 1878	108 „ 75 „
Posojilo goriskega mesta	112 „ — „
4% kranjsko deželno posojilo	— „ — „
Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	99 „ 45 „
Priporočne obveznice državne železnice	225 „ — „
„ „ južne železnice 3%	171 „ 45 „
„ „ južne železnice 5%	128 „ 60 „
„ „ dolenskih železnic 4%	99 „ 50 „

Kreditne srečke, 100 gld.	200 gld. 50 kr.
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	140 „ — „
Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gld.	17 „ 80 „
Rudolfove srečke, 10 gld.	22 „ 75 „
Salmove srečke, 40 gld.	69 „ 50 „
St. Genois srečke, 40 gld.	70 „ — „
Waldsteinove srečke, 20 gld.	60 „ — „
Ljubljanske srečke	23 „ — „
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	157 „ 25 „
Akcije Ferdinandove sev. železn., 1000 gl. st. v.	3397 „ 50 „
Akcije tržaškega Lloyda, 500 gld.	410 „ — „
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	102 „ — „
Dunajskih lokal. železnice delniška družba	60 „ 50 „
Montanska družba avstr. plan.	79 „ — „
Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	159 „ 50 „
Papirnih rubljev 100	126 „ 62 „

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd.
Zavarovanje za zgube pri krebanjih, pri izrebanju
najmanjšega dobitka.
Kalantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila vseh gospodarskih in finančnih stvarih,
potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostih
papirjev in vestni sveti za dosego kolikor je mogoče visocega
obrestovanja pri popolni varnosti
naloženja glavnice.